23/08/2019

Ο Αρχιεπ. Αμερικής στον εορτασμό της Παναγίας Προυσσιώτισας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

Ο Σύλλογος Ευρυτάνων Αμερικής Παναγία η Προυσιώτισσα πραγματοποίησε το βράδυ της Πέμπτης τον καθιερωμένο εσπερινό στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Φλάσινγκ παρουσία του Αρχιεπισκόπου Αμερικής κ. Ελπιδοφόρου.

Οι ετοιμασίες ξεκίνησαν από νωρίς στον ιερό ναό για την υποδοχή του νέου Αρχιεπισκόπου στον εορτασμό της Παναγίας της Προυσιώτισσας.

Ο Εσπερινός πραγματοποιείται από το 1912 από τους πρώτους μετανάστες που έφτασαν στην Αμερική από τα χωριά της Ευρυτανίας.

Κοντεύουν εξήντα χρόνια που η εικόνα βρίσκεται στον Άγιο Νικόλαο και κάθε χρόνο ο εσπερινός γίνεται πάντοτε στις 22 Αυγούστου.

«Είναι εξαιρετική τιμή η παρουσία του εδώ. Ειναι μεγάλη η συγκίνηση που νιώθουμε όλοι γιατί η εικόνα που έχουμε εδώ είναι πιστό αντίγραφο της εικόνας της Παναγίας της Προυσιώτισσας. Αισθανόμαστε μια ιδιαίτερη επαφή γιατί ο νέος Αρχιεπίσκοπος που το όνομα του μας γεμίζει ελπίδα έζησε στην Προύσσα της Τουρκίας και νιώθουμε μεγάλη χαρά» δήλωσε στον «Ε.Κ.» η πρόεδρος του συλλόγου Ελένη Καλογερά.

Ο Δημήτρης Τριανταφύλλης βρίσκεται από το 1963 στο σύλλογο. «Έκανα γραμματέας για πολλά χρόνια και πρόεδρος και τώρα είμαι επίτιμο μέλος. Ο σύλλογος μας έχει μεγάλη ιστορία και ιδρύθηκε από μετανάστες που ήταν από τα περίχωρα του μοναστηριού της Παναγίας Προυσιωτίσσης. Από τότε κάθε χρόνο γίνεται αυτός ο Εσπερινός στα εννιάμερα της Παναγίας. Η εικόνα αυτή είναι στο μοναστήρι του Προυσσού απο τον 8ο αιώνα επί Εικονομαχίας» θα πει.

Η Εκκλησία σιγά σιγά γεμίζει από κόσμο. Τα μέλη του Συλλόγου περιμένουν με μεγάλη χαρά και συγκίνηση στην είσοδο του ναού τον ερχομό του νέου Αρχιεπισκόπου. Μόλις φτάνει τον πλησιάζουν, του συστήνονται και συζητούν μαζί του.

Ο νέος Αρχιεπίσκοπος τέλεσε τον Εσπερινό μαζί με τον ιερατικό προϊστάμενο του ναού π. Πάυλο Παλαιστίδη. Μετά το πέρας του Εσπερινού μίλησε στον κόσμο.

«Χαίρομαι που είμαι εδώ και βλέπω καλούς κληρικούς, καλούς επιτρόπους, άριστες κυρίες της Φιλοπτώχου, εξαιρετικούς πιστούς να γεμίζουν κάθε χρόνο αυτό τον ωραίο ναό. Σήμερα είναι ιδιαίτερη η αιτία για την οποία έρχομαι διότι γιορτάζουμε τα εννιάμερα της Παναγίας. Οι Ευρυτάνες και οι Καρπενησιώτες γιορτάζουν την Παναγία την Προυσιώτισσα. Σπανίως ξέρετε η εικόνα της Παναγίας παίρνει ένα όνομα από μια πόλη. Δεν υπάρχει Παναγία που να έχει επώνυμο ένα μέρος από όπου να κατάγεται. Γιατί; Γιατί η Παναγία δεν κατάγεται από πουθενά. Είναι από τα Ιεροσόλυμα. Η Παναγία μας είναι η μητέρα του Χριστού μας.

»Εμείς λέμε όμως Παναγία η Προυσσιώτισα. Η εικόνα προέρχεται από την Προύσσα. Το πως ήρθε εκεί δεν είναι σαφές. Μάλλον με θαυματουργό τρόπο οι Χριστιανοί τη φυγάδευσαν όταν στη βυζαντινή αυτοκρατορία για ένα διάστημα απαγορευόταν να προσκυνούν τις εικόνες, την περίοδο της Εικονομαχίας. Τότε λοιπόν, κάποιοι για να τη γλυτώσουν την εικόνα την πήγαν ψηλά σε ένα βουνό, στα ωραία τα μέρη από όπου κατάγεστε και στα οποία πήγα και προσκύνησα και εκεί πριν από δύο χρόνια. Όπου και να πάει ο Ευρυτάνας την Παναγία την κουβαλάει μαζί του, έτσι κι εσείς προς τιμή σας κουβαλάτε μαζί σας στην καρδιά σας την

Παναγία. Ήρθαμε δυο λόγους σήμερα στην εκκλησία, για να τιμήσουμε τη παναγία την πρ αλλά και για να θυμηθούμε την καταγωγή μας. Οι Ευρυτάνες τη γέμισαν σήμερα την εκκλησία. Τιμάτε την καταγωγή σας και την Παναγία» είπε μεταξύ άλλων ο Αρχιεπίσκοπος.

Στη συνέχεια, ο Αρχιεπίσκοπος μίλησε για την εποχή όπου βρισκόταν στην Προύσσα ως Μητροπολίτης. Αναφέρθηκε στη Μικρασιατική καταστροφή και την ανταλλαγή πληθυσμών.

«Το 2011 ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης με εξέλεξε Μητροπολίτη Προύσσης. Και σκέφτηκα τι να κάνω εγώ στην Προύσσα, αφού δεν υπάρχει τίποτα, ούτε ένας Χριστιανός. Πήγα λοιπόν στην Προύσσα και σε δύο ακόμη πόλεις, τα Παλιά Μουδανιά και την Παλιά Τρίγλια. Εκεί είδα τη μεγάλη καταστροφή. Τις εκκλησίες να έχουν γίνει αχούρια, να έχουν ζώα μέσα, τα σχολεία να έχουν καταρρεύσει. Στενοχωρέθηκα. Βρήκα μερικές εκκλησίες που δεν ανήκαν στο κράτος αλλά σε Τούρκους πρόσφυγες που είχαν έρθει κι αυτοί από την Ελλάδα.

»Σε ένα κομμάτι γης ήταν και μια εκκλησία. Τότε, πήγα και ζήτησα να τις αγοράσω αφού δεν μπορούσαν να τις χρησιμοποιήσουν καθώς θαωρούνται μνημεία. Σε αυτή τη μεγάλη προσπάθεια βοηθήσατε και εσείς. Ήρθα τότε στην Αμερική και έκανα ένα μεγάλο έρανο κι έτσι αγοράσαμε δύο βυζαντινές εκκλησίες. Τότε με ρώτησαν ποιός θα πάει σε αυτές τις εκκλησίες; Μια μέρα με πήρε κάποιος τηλέφωνο, χριστιανός ορθόδοξος. Ήταν Ουκρανός και τον ρώτησα αν υπάρχουν κι άλλοι. Είαμστε 1000 οικογένειες, Ρώσοι, Ουκρανοί, Ρουμάνοι, Γεωργιανοί και έκανα το σταυρό μου. Άφησα δύο ναούς, μια ενορία, ένα παπά, μια κατοικία ιερέα και ένα σημαντικό χρηματικό ποσό».

Πηγή: Εθνικό Κήρυκας